

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

administrationsapparat af dem, som er i erhvervet.

Jeg har en følelse af, at når man nu ændrer ikke på jordlovsudvalget, men på husmandsbrugskommission og jordfordelingsudvalg og på lidt længere sigt på grundforbedringsudvalget, så får vi nok gennemført noget, som er nødvendigt af mange grunde, bl. a. fordi det gør det lettere rent administrativt, men jeg vil alligevel sige, at der her er organer ude i landet, som har virket fortrinligt ved deres nærhed til opgaverne, og som har virket billigt. Når der nu skal tages stilling til, hvor mange jordbrugskommissioner der skal være — jeg forstår, at det er oplagt, at der i de store amter skal være mere end én — tror jeg også nok, at man måske skulle se med lidt flothed på, om man gik lidt længere ned i amternes størrelse, på den måde, at man ikke alene sagde, at der eksempelvis i et nordjysk amt, Viborg-Thisted amt, bliver to jordbrugskommissioner, men at man måske kunne tage lidt mindre amter med. Arbejdet, som bliver pålagt disse kommissioner, bliver jo meget stort, og det er et spørgsmål, om de tre mand, hvoraf medlemmet af jordlovsudvalget skal være den ledende, om jeg så må sige, kan få timerne pr. dag til at slå til til disse formidable opgaver.

Det ligger jo i lovforslaget her, at der foruden reformen af administrationen på dette område også skal ske en reform af den centrale administration i landbrugsministeriet, og det hører med til det radikale venstres opfattelse af en moderne administration; at når man tilrettelægger den, så tager man med som en vigtig ting i den administrationsdepartementet som det, der har en vis erfaring, og det, som fremover skal være, om ikke det bærende, så i hvert fald et vigtigt led i et forsøg på at gøre administrationen lettere.

Det tredje lovforslag om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger er, om jeg så må sige, om ikke rosinen i

pølseenden, så noget derhenad. Når man læser landbokommissionens betænkninger år efter år igennem, så har der været et bestandigt mindretal, som har sagt, at der må lægges større vægt på byggeriet, det er en væsentlig ting, og derfor hilser jeg med megen glæde, at disse tanker nu slår næsten fuldt og helt igennem. Det står vel klart for enhver, at når der er sket det voldsomme fald i landbrugsbyggeriet, som tilfældet har været i løbet af 1960erne, er det en meget alvorlig ting. Medens vi op igennem 1960erne har bygget imellem 300.000—400.000 m² landbrugsbyggeri årligt, så ligger det her i begyndelsen af 1970erne på imellem 125.000 og 150.000 m². Men ikke alene dette voldsomme fald i landbrugsbyggeriet er i sig selv faretruende, dertil kommer, at når disse nævnte 6.000—7.000 landbrugsbedrifter, der nedlægges hvert år, forsvinder som landbrugsbedrifter, tager de med sig ud af produktionen produktionsbygninger, som ikke mere står til rådighed for den samlede produktion. Jeg er enig i den betragtning, at det er helt nødvendigt, om den dyriske produktion skal opretholdes, at få gang i produktionsbyggeriet. Jeg er enig i den betragtning, som er fremført af andre ordførere, at alt for mange landbrugsbygninger er håbløst forældede, de er sundhedsmæssigt tilbagestående, og de er for urentable for en dyrisk produktion. Dårilige landbrugsbygninger er arbejdskrævende og ofte årsag til, at landbrugsbedrifter forlader den dyriske produktion og går over til plænteproduktion. Et investeringstilskud på en eller anden måde i form af en opmuntring, eller hvad man vil gøre, er simpelt hen nødvendigt. Det, man her gennemfører, er ganske enkelt at skære toppen af renten og dermed mindske risikoen ved en investering igennem et direkte rentetilskud de første 5 år og en nedtrapning i de følgende 5 år. Jeg tror, at det er en tiltrængt opmuntring til dem, der skal opretholde den dyriske produktion.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at